

Ενότητα 4^η
Τα πλεονεκτήματα της ειρήνης

Αρ' ούν ἄν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν,
εἰ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς οἴκοιμεν
καὶ τά περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα

καὶ τὰ τε πρός ἡμᾶς αὐτούς ὁμονοοῦμεν
καὶ παρά τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμοῦμεν;

Ἐγώ μέν γάρ ἡγοῦμαι τούτων ύπαρξάντων
τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν.

Ο μέν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν
εἰρημένων ἀποστέρηκεν
καὶ γάρ πενεστέρους ἐποίησεν
καὶ πολλούς κινδύνους ύπομένειν ἡνάγκασεν

καὶ πρός τούς Ἑλληνας διαβέβληκεν
καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.

Ἡν δέ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...]
μετά πολλῆς μεν ἀσφαλείας τὴν πόλιν
οὐκήσομεν,

ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καί
ταραχῆς, [...]

καθ' ἐκάστην δέ τὴν ἡμέραν πρός εὐπορίαν
ἐπιδώσομεν, [...]

ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες

καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες
αἵ νῦν διά τὸν πόλεμον ἐκλελοίπασιν.

Οψόμεθα δέ τὴν πόλιν
διπλασίας μεν ἡ νῦν τάς προσόδους λαμβάνου-
σαν,

μεστήν δέ γιγνομένην ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ
μετοίκων,
ῶν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν.

Τό δέ μέγιστον·
συμμάχους ἔξομεν ἄπαντας ἀνθρώπους,
οὐ βεβιασμένους, ἀλλά πεπεισμένους.

Ἄραγε, λοιπόν, θα ἡταν αρκετό σ' εμάς,
καὶ να διοικούμε την πόλη με ασφάλεια
καὶ στα σχετικά με τη ζωή να γινόμαστε πιο
πλούσιοι

καὶ να ἔχουμε ομόνοια μεταξύ μας
καὶ να χαίρουμε εκτίμησης μεταξύ των Ελλή-
νων;

Γιατί εγώ βέβαια νομίζω ότι αν γίνουν αυτά
η πόλη ολοκληρωτικά θα ευτυχήσει.

Ο πόλεμος λοιπόν, μας ἔχει στερήσει από όλα
αυτά που ἔχουν λεχθεί
και φτωχότερους μας ἔκανε
και μας ανάγκασε να ανεχόμαστε πολλούς κιν-
δύνους

και μας ἔχει συκοφαντήσει στους Ἑλληνες
και μας ἔχει ταλαιπωρήσει με κάθε τρόπο.

Αν όμως συνάψουμε την ειρήνη, [...]
Θα εξουσιάσουμε την πόλη με πολλή ασφάλεια,

αφού απαλλαγούμε από πολέμους και κινδύ-
νους και διχόνοιες, [...]

και κάθε μέρα θα γινόμαστε πιο εύποροι, [...]

χωρίς φόβο καλλιεργώντας τη γη και πλέοντας
τη θάλασσα

και ασχολούμενοι με τα ἄλλα επαγγέλματα
τα οποία ἔχουν εκλείψει εξαιτίας του πολέμου.

Και θα δούμε την πόλη
να αποκτά διπλάσια ἑσοδα απ' ότι τώρα

και να γεμίζει από εμπόρους και ξένους και με-
τοίκους,

από τους οποίους τώρα ἔχει ερημωθεί.

Και το σημαντικότερο·

Θα ἔχουμε συμμάχους όλους τους ανθρώπους,
όχι εξαναγκασμένους, αλλά με τη θέλησή τους
(έχοντας πεισθεί).

Λεξιλογικές επισημάνσεις ✓

- Παραγωγή / σύνθεση / σύνδεση με τη ν.ε

εύπορωτεροι : εύπορος , ευπορία

ήγουμαι : ηγέτης, ηγετικός

ύπαρξάντων : αρχή, υπάρχω, ύπαρξη

ἀποστέρηκεν : στερώ, στέρηση, στερητικός

διαβέβληκεν : διαβολος, διαβολή, διαβλητός, αδιαβλητος

ἀδεῶς : α+ δέος

ἐκλελοίπασιν : εκλείπω , υπόλοιπο, ἐκλειψη

Ὥφομεθα : όψη , οπτικός, κάτοψη, σύνοψη

προσόδους : προσοδοφόρος, έσοδο

καθέστηκεν: καθεστώς

πεπεισμένους : πειθω, η πειθώ, αμετάπειστος, εύπιστος

πειθήνιος πειθαρχία

Υφολογικές επισημάνσεις ✓

ρητορικό κείμενο της μορφής του προτρεπτικού λόγου στόχος : η επιλογή της ειρήνης ως μέσω επίλυσης εσωτερικών διαφορών και η εύρεση συμμάχων για την αντιμετώπιση του περσικού κινδύνου

επιχειρηματολογικό κείμενο με ευδιάκριτα τα στοιχεία και τους τρόπους πειθούς ,που απευθύνονται τόσο στη λογική όσο και στο συναίσθημα των ακροατών

Γλαφυρή περιγραφή και ιδεατή παρουσίαση της «εν ειρήνη πόλης . Αυτή δεν θέλουν όλοι άλλωστε;

Επαναλήψεις λέξεων ιδιαίτερου σημασιολογικού περιεχομένου (ευπορία, ταραχή, ασφάλεια) προκειμένου να δώσει έμφαση

Παράθεση αντίθετων καταστάσεων (ειρήνη-πόλεμος / εύπορία-πενεστέρους / ἀδεῶς- ἀσφαλῶς / ἐκλελοίπασιν – διπλασίας προσόδους / βεβιασμένους-πεπεισμένους) Θέλοντας να προβληματίσει το κοινό και να το θέσει προ των ευθυνών του.

Το σημαντικότερο (το δηλώνει με την προεξαγγελτική παράθεση) επιλέγει για το κλείσιμο του λόγου του, ώστε να αποτελέσει την τελική και ουσιαστική επιχειρηματολογική του επέμβαση : σύμμαχοι με ελεύθερη βούληση ἀρα και ισχυρά ενωμένη συμμαχία.

Μετάφραση τοίτου παράλληλου κειμένου

Γιατί βέβαια σε καιρό ειρήνης και περίοδο ευημερίας οι πόλεις και οι πολίτες έχουν ηπιότερες απόψεις επειδή δεν τους πιέζουν φοβερές ανάγκες . ο πόλεμος όμως επειδή αφαιρεί την καθημερινή ευπορία εξομοιώνει την ψυχική διάθεση των ανθρώπων με την πολεμική κατάσταση που επικρατεί εκείνη τη στιγμή

Γραμματικές – Συντακτικές επισημάνσεις ✓

- Σύνταξη

Χρήση πολλών εμπρόθετων επιφρ. προσδιορισμών

Δευτερεύουσες προτάσεις (υποθετικές-αναφορικές)

Ὥφομεθα : ρήμα αισθήσεως ἀρα συντάσσεται με κατηγορηματική μετοχή (λαμβάνουσαν , γιγνομάνην)

Χρήση κατηγορουμένου του αντικειμένου

A Κατ/νο Αντικειμ.

ἔξομεν ἄπαντας ἀνθρώπους συμμάχους

Τὸ δὲ μέγιστον: προεξαγγελτική παράθεση

~~ΟΧΙ~~ Αρχικοί χρόνοι : ὁρῶ λαμβάνω (βλ. σελ. 120 βιβλίου)

- Συνηρημένα ρήματα σε -έω, -ώ ποιέω, ποιῶ

ε+ ε = ει

ε+ο = ου

ε+ μακρό φωνήν ή δίφθογγο = μακρό φωνήν ή δίφθογγο

συνηρημένα ρήματα του κειμένου σε ἔω , -ῶ:

ἐξαρκέσειν (ἐξαρκέω , ώ)

οἰκοῦμεν (οἰκέω, ώ)

όμονοοῖμεν (ὁμονοέω, ώ)

εὐδοκιμοῖμεν (εὐδοκιμέω, ώ)

(ήγειμαι) ήγοῦμαι

εὐδαιμονήσειν (εὐδαιμονέω, ώ)

ἀποστέρηκεν (ἀποστερέω, ώ)

τεταλαιπώρηκεν (ταλαιπωρέω, ώ)

ἐπιχειροῦντες (ἐπιχειρέω, ώ)

γεωργοῦντες (γεωργέω, ώ)

Αρχαία Γ' Γυμνασίου Άσκηση κατανόησης 4^{ης} ενότητας

☞ Αντιστοίχισε τις ερωτήσεις της αριστερής στήλης με τις απαντήσεις της δεξιάς στήλης.

Τι θα ήταν αρκετό σχετικά με την πόλη;	☐	○ καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα
σχετικά με τη ζωή;	☐	○ καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αύτοὺς ὁμονοοῦμεν
σχετικά με τη μεταξύ μας σχέση;	☐	○ τελέως τὴν πόλιν εύδαιμονήσειν.
σχετικά με τους Έλληνες;	☐	○ εἰ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς οἴκοῦμεν
Αν γίνουν, τότε τι θα γίνει η πόλη;	☐	○ καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὔδοκιμοῦμεν;

Τι μας ἔχει στερήσει ο πόλεμος;	☐	○ καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν
καὶ τι μας ἔκανε;	☐	○ καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.
καὶ τι μας ανάγκασε;	☐	○ καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβέβληκεν
καὶ σε σχέση με τους Έλληνες;	☐	○ καὶ πολλούς κινδύνους ὑπομένειν ἤναγκασεν
καὶ πόσο μας ταλαιπώρησε;	☐	○ Ὁ πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀποστέρηκεν

Τι θα γίνει αν συνάψουμε ειρήνη;	☐	○ καθ' ἐκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν,
Από τι θα απαλλαχτούμε;	☐	○ μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν,
Τι θα γινόμαστε κάθε μέρα;	☐	○ ἀδεῶς γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες
Τι θα κάνουμε χωρίς φόβο;	☐	○ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες
Με τι θα ασχολιόμαστε;	☐	○ πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς,

Τι θα κερδίσει η πόλη;	☐	○ οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.
Με ποιους θα είναι γεμάτη;	☐	○ διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν,
Ποιο είναι το σημαντικότερο;	☐	○ συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους,
Εξαναγκασμένους ή πεπεισμένους;	☐	○ μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων,

Ερωτήσεις

1. Ποιες είναι, κατά τον Ισοκράτη, οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ευδαιμονία της Αθήνας;

Ο Ισοκράτης θεωρεί ως απαραίτητες προϋποθέσεις για τη διασφάλιση της ευδαιμονίας στην Αθήνα την ασφάλεια της πόλης, την ευπορία στα αναγκαία για τη διαβίωση αγαθά, την ομόνοια μεταξύ των πολιτών, αλλά και την εκτίμηση των άλλων Ελλήνων. Πρόκειται, βέβαια, για στοιχεία που μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τον τερματισμό του πολέμου, καθώς τόσο η ασφάλεια της πόλης όσο και η δυνατότητα της απερίσπαστης γεωργικής και εμπορικής δραστηριότητας, προϋποθέτουν την ύπαρξη ειρήνης. Αντιστοίχως, η ομόνοια ανάμεσα στους πολίτες μπορεί να επιτευχθεί, αν η πόλη δεν αντιμετωπίζει προβλήματα διαβίωσης και ασφάλειας, που εκ των πραγμάτων προκαλούν ένταση και οδηγούν συχνά τους πολίτες σε αντιπαραθέσεις και διχόνοια. Ενώ, παράλληλα, ο σεβασμός των άλλων πόλεων απέναντι στην Αθήνα θα μπορούσε να κατακτηθεί μόνο αν οι Αθηναίοι δεν βρίσκονταν σε πολεμική σύγκρουση με μέρος των μέχρι πρότινος συμμάχων της.

2. Ποια είναι η ευεργετική επίδραση της ειρήνης και ποιες οι αρνητικές συνέπειες του πολέμου στην οικονομική ανάπτυξη και, γενικότερα, στην ευημερία μιας πόλης;

Σε περίοδο πολέμου οι πολίτες δεν έχουν τη δυνατότητα να ασχοληθούν με τις συνήθεις επαγγελματικές του δραστηριότητες είτε γιατί οφείλουν να λάβουν μέρος στις πολεμικές συγκρούσεις είτε γιατί δεν υπάρχει η αναγκαία ασφάλεια. Προκύπτει, έτσι, μια επικίνδυνη αδρανοποίηση που σύντομα επιφέρει ελλείψεις αγαθών, αλλά και έλλειψη οικονομικών πόρων, με αποτέλεσμα οι πολίτες να μην έχουν τα αναγκαία για την επιβίωσή τους και να στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου. Προκαλούνται, άρα, τόσες και τέτοιες εντάσεις που εμποδίζουν πλήρως τις δραστηριότητες εκείνες που θα μπορούσαν να διασφαλίσουν την ευημερία της πόλης.

Αντίθετα, όταν η πόλη έχει ειρήνη, οι πολίτες εργάζονται απερίσπαστοι κι έχουν μάλιστα τη δυνατότητα να ασχολούνται με τις εμπορικές εκείνες δραστηριότητες που διασφαλίζουν τα μεγαλύτερα έσοδα, όπως είναι οι εμπορικές συναλλαγές με άλλες πόλεις. Υπάρχει, έτσι, αφθονία αγαθών, σταθερή ροή οικονομικών εσόδων, και άρα θετικό κλίμα στις σχέσεις των πολιτών· κλίμα κατάλληλο για την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης. Ενώ, συνάμα, η πόλη έχει τη δυνατότητα να ισχυροποιεί τις συμμαχίες της, βασιζόμενη όχι στις πιέσεις, αλλά στο σεβασμό και την έμπρακτη παροχή οικονομικής ή άλλης στήριξης.

**3. συμμάχους έξομεν απαντας άνθρωπους,
ού βεβιασμένους, άλλα πεπεισμένους: Πώς συμβάλλει η ελεύθερη βούληση στον σχηματισμό και στη λειτουργία μιας συμμαχίας, σύμφωνα με τον Ισοκράτη;**

Είναι βέβαιο ότι και οι συμμαχίες, όπως και κάθε σχέση, πρέπει να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση των συμβαλλομένων. Φυσικά, αυτό δεν αποκλείει την επιδίωξη προώθησης των συμφερόντων τους. Αυτό όμως που θέλει να τονίσει εδώ ο ρήτορας είναι ότι, αν κάποιος παραμένει σε μια συμμαχία μόνο και μόνο επειδή είναι

εξαναγκασμένος να το κάνει, δε θα είναι πιστός σύμμαχος και θα αναζητεί ευκαιρία να απομακρυνθεί από αυτήν. Έτσι, η συμμαχία θα είναι ασταθής, ενώ η συμμετοχή ύστερα από ελεύθερη απόφαση αποτελεί το ισχυρότερο συνεκτικό στοιχείο μιας συμμαχίας, στην οποία ο ένας δεν θα υπονομεύει τον άλλο, κάτι που θα οδηγούσε σε μια πολιτική ουσιαστικά ιμπεριαλιστική.

4. Με βάση όσα γνωρίζετε από το μάθημα της Ιστορίας για τη συμπεριφορά των Αθηναίων προς τους συμμάχους τους, να κρίνετε τον ισχυρισμό του Ισοκράτη ότι όλοι οι Έλληνες θα θελήσουν να συμμαχήσουν με τους Αθηναίους, εάν αυτοί μεταβάλουν τη στάση τους προς αυτούς.

Είναι βέβαιο πως η στάση των Αθηναίων απέναντι στους συμμάχους τους και κατά την Α' και κατά τη Β' Αθηναϊκή Συμμαχία συνετέλεσε στην αποξένωση των συμμάχων και στη διαμόρφωση εχθρικής στάσης εκ μέρους τους έναντι της Αθήνας. Σωστά, λοιπόν, επισημαίνει ο Ισοκράτης ότι, αν η Αθήνα διατηρεί τις ηγεμονικές βλέψεις της, θα πρέπει να μεταβάλει τη στάση της έναντι των συμμάχων της. Μια τέτοια μεταστροφή, ωστόσο, δεν είναι βέβαιο πως θα είχε ως αποτέλεσμα την άρση των επιφυλάξεων από την πλευρά των συμμάχων. Γνωρίζουμε πως η εξωτερική πολιτική δεν είναι προϊόν συμπάθειας και ηθικών αρχών αλλά συνισταμένη βλέψεων και συμφερόντων. Κατά συνέπεια, μόνο εάν η Αθήνα θα μπορούσε να εμπνεύσει σιγουριά στους συμμάχους της και να πείσει ως ηγετική δύναμη, θα είχε νόημα η μεταστροφή στη συμπεριφορά της, ώστε να είναι επιπλέον και αρεστή και αγαπητή στους συμμάχους της.